

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS-PRIJS
 Voor de Stad 1/2 fl.
 Franco per post 1/4 fl.
 (Kerschen)

DICERE VERUM QUID VETAT?
 Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.

ADVERTENTIE
 15 cents de regel
 behalve 35 cents zegel

Wij zeiden in ons vorige nummer, dat de landprovincien werden opgeofferd aan Holland, dat is aan dat gnoothandel van Amsterdam, Rotterdam en de beurs.

Wij hebben daarvan wederom een bewijs in het weigeren der concessie van eenen spoorweg van Antwerpen op Breda naar 's Bosch en verder.

Het *Journal de la Haye* heeft zich uit 's Bosch laten schrijven, dat die concessie niet is geweigerd door het gouvernement, maar dat door hetzelfde niet kon worden goedgekeurd, dat de linie van den spoorweg over Tilburg liep. De genie had voorgesteld, die door de Langstraat te leggen.

Het is dan in alle geval waar, wat wij in een onzer nummers meldten, dat de aangezochte concessie is geweigerd op militaire consideratien. In het *Journal de la Haye* dat door zijn schrijven blijkbaar den kwaden indruk heeft willen weg nemen, die in Noord-Brabant uit ons berigt ontstaan moest, heeft dien slechts verergerd. Het heeft bevestigd, wat wij zonder de minste aanmerking hadden voorgesteld, het heeft door de oppame van zijne voorgewende korrespondentie uit 's Bosch en uit den toon, waarin dat schrijven is ingekleed, te kennen gegeven, van het belang die geweigerde concessie voor Noord-Brabant is, en door het aanduiden van de linie, welke de genie heeft aangewezen getoond, dat hier niet militaire consideratien, maar al wederom Holland op den voorgrond stond.

Wij willen wel eens bewezen zien, op welke consideratien eene spoorwiel-linie over Tilburg voor de defensie nadeelig is, die door de Langstraat onschadelijk is. Het is verklaringszucht, daaraan niet te denken. Het is eene voorwendsel, de genie figuurt hier, maar het is wederom de handel van Holland, die achter de schermen zit. Het is een spoorweg van Antwerpen over 's Bosch, werd gezegd, had de concessie koncessie van België, door Noord-Brabant, moet Duitschland worden daar gesteld, dat dat koninkrijk van Holland geen voordeel zoude kunnen haalen. Noord-Brabant zoude daarbij onder alle rapporten winnen.

Die ijerenbaar zoude de gebedenheid opstellen om onze wijden provincie te herleven. Zij heeft daaraan behoefte, om niet zoude eene schreeuwende onrechtvaardigheid zijn, die behoefte op te offeren aan de schraapzucht van eene andere provincie, welke reeds al te veel bespoort is. Maar wat maakt dit? Indien Holland en niet zij, moet vreest bij de welvaart van eene provincie eenig gering nadeel te zullen ondervinden, dan is niets in staat beurs en grootandel te verhinderen, dat zij dat voordeel niet aan de andere provincie ontnemen. Daarom zullen zij worden, dat eene concessie worde gewaagd, en andere worde goedgekeurd, welke eene concessie zal zij zich slepen, dat de ondernemende vinding geen kansen heeft van te zullen slagen.

Het ware ongetwijfeld al te verregaande onbeschaamd en ondragelijk hatelijk geweest, indien men de ware reden der geweigerde concessie had moeten opgeven. In wij moeten het bekennen, dat niet het tietschend ingeworteld systeem van opoffering der landprovincien, die schaamte ons eenigzins verwondert. Het is een bewijs van het takt, waarmee men aan gene zijde van den Moerdijk te werk gaat. Maar het is ons tevens een bewijs, dat voorgemeld systeem zoo in het ooglopend onbillijk en onrechtvaardig is, dat het noodzakelijk zal moeten vallen op den dag, dat men beginnen zal hetzelfde openlijk te bestrijden. Wij hebben nu gemerkt die banier ontrol. Wij zullen die blijven dragen, al al den standaard, waaronder zich allen zullen scharen, die de belangen van Nederland niet willen opgeven. Het is de groote zaak, die de beide wiken behoren.

De enorme groote van van van was eene dusdanige onherkenbare opoffering; wij hopen dat het desastate zijn zal. De natie begint te ontwaken. Men begint de gevolgen te berekenen van de gedwongen teekening in de vrijwillige leening. Het aantal diengenen, welke hupne gijf openlijk aan den dag leggen, is ontelbaar. En de heer van Hall, welke heeft gemeend te zegerieren, en werkelijk gezegevierd heeft, staat op het punt van zijn zelfdood in eene nederlaag te zien verkeeren. Er was een schok noodig, zoo als de wet van leening en het ding dien heeft aange-

bragt, om de natie uit den doodsloop op te wekken. Het is de kalme is gevolgd, op die onstanning. Heild der opgewekte drijften. Maar het is eene kalme, welke een onweer voorspelt.

Dat kan weken, maanden, misschien jaren uitblijven. Maar hoe langer dat het vertoeren, hoe sneller barsten, hoe dieper het gedaar wezen zal, indien niet bij zijde de beradenheid van vaderlandslevende mannen den koning weet voor te lichten. Van den koning wachten wij redding. Hij is de vorst, die zijn volk bemint, die het goede begrijpt en wil. En daarom zal, zodra de grootmoedige koning goed zal zijn voorgelicht, redding en heil voor Nederland beginnen aan te breken.

De zitting van het huis der vertegenwoordigers te Washington is den 23 april weder door een dier tooneelen verstoord, welke aldaar niet geheel en al vreemd zijn. Er werd over de wet wegens het tot sater gehandeld. Een der leden beschuldigde den heer Clay van niet lawe de heer Quincy Adams te hebben verkocht. De heer White was op die beschuldiging, terwijl de heer Rathbun uit New-York, verklaarde, dat hij daarvoor bewijzen zou kunnen bijbrengen. De twist liep zoo hoog, dat de beide kaatsgebende leden met elkander handgemeen geraakten, en zoo lang elkander stagen toeblijven en worstelden, tot zij door de krachtigste kamer ambtgenooten van elkander werden gescheiden. Zij hebben nu de zitting van de kamer, onder zette bejegening, weder verzoend. Menzelfden zitting heeft een persoon, die ontevreden was, omdat hij van de regering eene gewaagde zaak niet kon verwerven, op den heer van de kamer uit Ohio, op het punt van een pistool schot gefost. Hij heeft dien volksvertegenwoordiger gemist; maar een der ambtenaren der vergadering is door den kogel gekwetst. Men is denar is dadelijk gevat.

Het der laatst aangekomene *News* bladen van het einde van april behelst haders, ter zake der gebaattenissen van Mandepot daarin onder anderen. De tijdingen uit St. Domingo (Haiti), over de Thomas ontvangen, houden dat de blanken en kleurlingen al de blanken en kleurlingen hebben. Gerard, de nieuwe president, die van de stad St. Domingo (waar hij de opstand in het voormalig Spaansche gedeelte van het eiland trachte te dopen) naar Cayes was teruggelopen, om aan die stelling een einde te maken, is vermoord geworden. Vier honderd personen zijn

